

и сега е изложенъ въ нѣкои страни на Македония, на разни гонения и поругания, отъ страна на мнимитѣ ни пастири губители на духовното просвѣщение, сѣятели на които всичкиятъ животъ, всичкитѣ работи сж били най ясенъ прииѣръ на едно най низко нравствено падание, недостойно за челоувѣческата природа. Освѣтъ туй, подъ таквизи пастири ний, лишени отъ духовна храна и отъ слово Божие, бѣхми забравили и най-проститѣ истини на вѣрата си и бѣхми впаднжли въ най-грубитѣ заблудения по дѣлото на нашето спасение. Отъ длъжноститѣ си ктмъ вѣрата и черквата бѣхми запазили току-рѣчи за най-главни само плащанието на владицитѣ, защото прѣдишнитѣ ни пастири, на които съ малко думи прѣдставихми по горѣ характертъ, нато само ни учахж за да можатъ по охално да раскошествуватъ, и тежко на онзи сироммахъ, който нежоме да са доплати на дѣда си владика!

Ето на кратко до какво състояние бѣхми докарани подъ властѣта на Гръко-Фенерскитѣ архiereи.

Нъ благодариние на онѣзи усопши и живи измежду народтътѣ ни богоизбрани Личности, или подобрѣ апостоли, отъ числото на които сте и Ваше високоцрѣосвященство; благодарение, думами, на тѣзи благовѣстници, които сж захванѣли да са показватъ тукъ—тамъ измежу съвсѣмъ потъпканиятъ Български народъ и сжго викали да са свѣсти, да са събуди отъ този летаргически сънь на невѣжеството; благодарение още на просвѣтениятъ този вѣкъ, на много наши народни и просвѣтени челоувѣци, на общенародното съзнание въобще и особено на Султановото горѣщо желание за просвѣтението на Неговитѣ подданици и на Неговата царска щедрость и милость, която най много съ рѣшението на Черковниятъ ни въпросъ щедро са излѣ надъ насъ, Неговитѣ вѣрни подданици, послѣдствие на всичкитѣ тѣзи условия това губително за насъ зло са прѣкъсва вече, и чрѣзъ възобновената наша народна Иерархия, въ ли-